

NOVADNIEKS

CETURTDAIJ
1990. gada 23. augustā

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 100 (6104)
Maka 3. kēp.

Labi strādā instalācijas ierīkotāju brigāde no ražošanas apvienības «LATESA» Daugavpils PMK Aglonas iecirknē.

Mainās nosaukumi (kurus grūti atšifrēt), mainās priekšnieki, bet brigādes vīri — elektromontieri Rūdolfs Slobodskojs, Stanislavs Bernāns, Jāzeps Gilučs, Pēteris Klibais (attēlā) tik dara savu darāmo — ātri un kvalitatīvi. Katru dienu viņus mašīna aizved vaj nu uz kādu agrofirmas «Sarkanais Oktobris», kolhoza «Jersika», vai Preiļu pilsētas objektu.

Septiņos mēnešos viņi izpildījuši darbus par 93 612 rubļiem.

J. SILICKA foto

Pārskats

par piena izslaukumiem
(pēc agrorūpniecības apvienības
rejīja dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslauks no govi augusijā līdz +/- salīdz. ar 1989. g. (kg)	Izslauks no govi līdz +/- salīdz. ar lepiķek. deklādi (kg)
«Sarkanais Oktobris»	15,4	-1,6
«Nākošie»	13,7	-0,8
«Sarkanā ausma»	12,7	-0,4
«Smelteris»	12,3	-1,2
«Līvāni»	12,2	-0,1
Lejona	12,1	-3,7
«Dubna»	12	+1
«Gailīši»	11,9	-0,4
Kirova	11,6	-0,1
«Galēni»	11,6	-1,5
«Rozēpe»	11,3	-1
«Zelta vārpas»	11,3	-1,1
K. Marks	11,1	-0,4
«Ezerciems»	11	+0,5
«Rūšona»	11	-1,3
«Sālīns»	10,9	-0,3
«Aglona»	10,7	-0,3
«Silajāni»	10,5	-2,4
P. s. «Rudzāti»	10,4	-1,6
«Vanagi»	9,6	-0,9
«Vārkava»	9,4	-0,1
Rajonā	8,6	-1,4
	8,3	-1,4
	7,8	-3,1
	11,5	-1,1
		-0,2

Novāc linus, piegādā valstij

□ Neskatoties uz biežajām lietavām, rajona saimniecībās līdziekus graudaugu kultūrām masveidīgi novāc arī linus.

Sogad «ziemeļu zīds» audzis daudz sliktāk nekā pērn, linu stiebri vējā sajaukti un sagūluši. Tādēļ ar kombainiem un plūcēmajām mašīnām strādāt grūti, vietēm lini jāplēc ar rokām.

Raiņa kolhozā jau nokopīta vairāk nekā puse linu druvu. Samērā labi šo tehnisko kultūru novāc «Dzintarā», «Galēnos» un Kirova kopsaimniecība. Kirova kolhozs pagājušajā gadā linu salmiņu piegādē valstij izpildīja pusotra plāna. Arī šogad te tiek darīts viss, lai «ziemeļu zīdu» nokopītu laikus un bez zudumiem. Palīgā ieraudušies viesstrādnieki no Ukrainas.

Pēc remonta jauno darbu sezonu uzsākus Preiļu linu fabrika. Raiņa un Kirova kolhozi, kopsaimniecība «Vārkava» te piegādā linu salmiņu kravas. Linus uz šejieni ved arī no kaimiņu — Daugavpils rajona kolhoziem.

J. AIZKALNS

Augsti izslaukumi

□ Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhozs ar katru gadu kāpina izslaukumus.

Sogad tie ir visaugstākie — 7 mēnešos vidēji saimniecībā 3252 kilogrami pienu no katras govs, bet Leinišķu fermā — 3775 kilogrami, Duntišķos — 3474 kilogrami.

Individuāli starp slauce-

jām priekšgalā atrodas A. Juganova no «Progress I» — viņa 7 mēnešos no katras melnraibās govs ieguvusi 5517 kilogramus pienu, kas salīdzinājumā ar fermas vidējo rādītāju ir par 2216 kilogramiem vairāk. A. Juganova darba biedrenes A. Loginovas rezultāts — 4420 kilogrami pienu no aprūpējamas govs.

J.BRICIS

Saglabāsim ražu!

Sobrīd kartupeļu ražas liktenis izraisa bažas. Visur vērojama lakstu puve. Arī bumbuļi pūst, turklāt raža šogad vispār padevusies sluktā. Ir svarīgi savlaicīgi novākt un saglabāt to, kas ir izaudzis.

Pat ja laksti vēl ir zali, bet uz tiem parādījušies tumši plankumi, tie jānoplaunj vai jānogrēž, rūpīgi jāsavāc vagās un nekavējoties jāsaddzina, jo slimības izraisītāja sporas lietus laikā var viegli nokļūt uz bumbuļiem un pāatrināt to pūšanu. Tie-

ši tāpēc, novācot ražu, nedrīkst pieļaut bojāto lakstu saskaršanos ar bumbuļiem, it īpaši, ja tie nav nobrieduši un to miza vēl ir plāna un viegli noberžama.

Mēs varam veicināt tās drīzāku nostiprināšanos — pēc novākšanas pāris stundas apzāvējiet kartupeļus ēnā. Miza veidosies labāk, ja novāksim kartupeļus 10 līdz 12 dienas pēc lakstu nopļaušanas. Sajā laikā mazināsies augsnēs inficētība ar lakstu puves izraisītāja sporām.

Neaizmirstiet arī sīkos bumbuļus. Kartupeļi tagad ir dārgi, tāpēc ieteicams izmantot arī tos. Laba saimniecīce no tiem pratis pagatavot daudz garšīgu ēdienu.

Piedāvājam dažus padomus, kā labāk saglabāt ražu, kas šoruden ir sevišķi vērtīga.

Ja pirms kartupeļu novākšanas nolijis lietus, mazliez uzirdiniet augsnī starp vāgām un uz pāris dienām atlīciet kartupeļu rakšanu. Lakstiem līdz tam laikam jābūt nopļautiem un novāk-

Aktuāls temats

tiem.

Kartupeļus no zemākajām vietām, kur pēc lietus sakrājies ūdens, novāciet atsevišķi un izmantojet atrāk.

Sekojet, lai visi inficētie laksti ugunskurā pilnīgi sadegtu. To atliekas var izraisīt lakstu puvi nākamajā gadā.

Ja kartupeļi auguši pārmitrā zemē, tie pēc novākšanas ilgāk jažāvē un jāglabā labi vēdināmā telpā.

Nejauciet kopā dažādu šķirņu kartupeļus!

LETA preses dienests

Kā pēc izklīda „kvorum“?

Pēc kāda pasākuma

apvienības «Lauķeļnieks» struktūrvienību vidū, kas īstenoja pirmās pugšanas ekonomisko programmu (pavisam apvienībā — 33 struktūrvienības). Un tas — apstāklos, kad ar katru mēnesi paslikinājās (un turpina paslikinātās) materiāli tehniskā apgāde, kad izjūtas liels darbaspēka trūkums (labākie strādnieki pāriet darbā kooperatīvos), kad gada sākumā nu nekādi nevar nosaukt par veiksmīgu — vismaz mikroklimata dēļ...

Konferencē runāja par to, ka paliecinās saslimšana (sevišķi — ar elpošanas ceļu un ādas slimībām), kas ir cieši saistīta ar neapmierinošajiem darba apstākļiem. Pakritīzēja celtniekus par melno sagatavu ceļa būvēšanu. Norādīja komisijai uz dažām neprecizitātēm, ko tā bija pieļāvusi savā informācijā. Izteica šaubas, vai ir lietderīgi pirk jaunu līniju koksnes skaidru plātnu ražošanai. Un par to visu — tikai garāmējot. Vārdi, tikai vārdi... Informācija, kas nenes sevi ne pozitīvu, ne negatīvu lādiņu. Un cilvēki sākā atstāt zāli (daži vēlāk taisnojās, ka neprot latviešu valodu), tāpēc priekšsēdētājiem arvien biežāk nācās aicināt klātesošos nepamest konferenci.

Vārdu palūdza koksnes konstrukciju rūpniecības direktors V. Šaiters. Viņš izteica visai vilinošu priekšķiku — rast

iespēju paaugstināt algas ražošanā un specializētā PMK strādājošajiem vidēji par 25—30 procentiem. Mēnesi šim nolūkam vajadzīgi 84 tūkstoši rubļu, līdz gada beigām — apmēram 500 tūkstoši. Summa visai ievērojot, tācu tādējādi varētu samazināt starpību starp izpēlu, ko strādnieks saņem ražošanā un kooperatīvos. Likās — direktors runā par lietām, kas ir ļoti svarīgas visiem. Bet zāle... tas pats kļūsums. Un, lūk, A. Surgunts jau spiepts līgt konferences delegātus:

«Nebūtu slikti dzirdēt tautas balsis!». Atbildes vieta — kāda replika, ka inflācijas apstākļos esot bīstami visu naudu pārvērst algās. Un tā nekāda apspriešana neotika, neizskanēja neviens priekšķikums. Nolēma, kā tas pie mums pieņemts, izveidot kārtējo komisiju jautājuma izstudešanai. Nobalsoja par tās sastāvu. Un kāda smaga nopūta kaut kur aizmugurē: «Atkal neviena darbarūka!».

Neapvainojaties, cienījamie «darbarūki», bet vēlai nevajadzētu beigt vaidēt un stenēt? Jums pāsiem tācu bija dota iespēja izvirzīt komisijas sastāvu. Cita lieta — tās šo iespēju nemaz necentāties izmantot. Tā nu mēs esam raduši — pasēdēt sanāksmēs, paklusēt, lai pēc tam kārtējo reizi ēdnīcā, autobusā, pipētavā aprūnatā administrāciju. Protams, tā ir vienkāršāk. Nezinu kā citiem, bet personīgi man sādas runas kuluāros rada vienīgi nepatīkumus. Ja cilvēkam ir ko teikt, par to jārunā atklāti un tieši te — savā strādnieku konferenci.

Lai gan... Projektēšanas un māju celtīcības trests, acīmredzot, pieder pie

tem «ne labvēlīgajiem» uzņēmumiem, kur «tauta» izvēlas pirmo variantu. Jo strādnieku vidū tik dziļi ieēdusies neuzticība pret savu vadību, ka tā var darīt kaut vai genīalus darbus, atvesināšanās sieņa vienīgalā paliks. Cilvēki vienkārši vairs netic kardinālām pārmaiņām «augšā», un viss.

Vārdu sakot, nemat kā gribat, bet daļišanās pēc shēmas «mēs» un «viņi» turpinās. Un tāpēc turpinās arī sociāla apātija, psiholoģiskā spriedze, kuru novērst diemējē tā arī neizdodas. Negribu, lai mani uzskatītu par gaišregi, tomēr liecas, ka ilgi gaīdītās pārmaiņas būs lespējamas tikai tad, ja notiks «laulības šķīršana» ar tai sekojošu īpašuma sadāli, proti — visām struktūrvienībām jā piešķir pilnīga ekonomiskā brīvība, jo trestē savā laikā tās apvienoja bez viņu piekrīšanas.

Strādnieki savu vārdu jau teikuši — trests vienīm nav vajadzīgs, jo tas neko nav devis, varbūt — pat otrādi. Tagad jāgaida, ko izlems «augšā» (jā, atkal «viņi»). Ne velti V. Veide ierosināja neizskaitīt divus konferences dienaskārtības jautājumus: republikāniskā projektēšanas un māju celtīcības tresta jaunos statūtus un nolikumus par tā padomi. Jo augstākstāvošā organizācija to visu patlaban izskata, pat vairāk — izvirzīs, liecas, jautājums: vai trests ir izdevīgs tā pašreizējā interpretācijā? Tāpēc māju būvētāju kolektīvu, iespējams, gaida pārmaiņas. Vai tās patiesām šoreiz notiks?

Iraida KOROLOVA

• Deputāti nepiekrit

Būvēt dzīvokļus vai kotedžas?

• Bet kāds ir jūsu viedoklis?

Notika Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes sesija. Tās darba kārtībā bija dažadi jautājumi.

Deputāti izveidoja dzīvojamā fonda novērtēšanas komisiju. To vadījis deputāts A. Vaivode. Apstiprināja arī Preiļu pilsētas pašpārvaldes ekonomiskā un sociāla pamatojuma izstrādes darba grupu. Grupas vadītājs — padomes priekšsēdētājs V. Ugālins. Uz revīzijas komisijas pamata izveidoja veco, vienījo, slimio pilsētas iedzīvotāju sadzīves apstākļu apsekošanas pagaidu komisiju. Pēdējā nodarbosies ar pilsētas iedzīvotāju iesniegumu izskatīšanu (pārtikas produktu iepirkšanai specveikalā).

Informāciju par kārtību, kādā tiks sadalīti dzīvokļi ārpuskārtas, pirmās kārtas un vispārējā grupā, sniedza dzīvokļu sadales komisijas priekšsēdētājs A. Mīčāns.

Pilsētas padomes sesijai bija iesniegta Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteju izstrādātā koncepcija turpmākajai dzīvokļu celtniecībai Preiļos.

Pilsētas iedzīvotāju zināšanai un apspriešanai publicējam Šo koncepciju:

«Atzīt, ka dzīvokļu celtniecības koncepcija, kas līdz šim praktizēta valsti un rajonā, nespēj atrisināt iedzīvotāju nodrošināšanu ar dzīvojamām telpām un unificē republikas mazpilsētu arhitekturisko izskatu.

Turpmākai dzīvokļu celtniecībai pilsētā jānotiek, pārvarā būvējot kotedžu tipa dzīvojamās mājas, kompleksi projektējot un apbūvējot pilsētas ielas kopumā.

Lai minēto realizētu dzīvē. Preiļu pilsētas Tautas deputātu padome nolej:

samazināt dzīvokļu māju projektēšanu un būvēšanu Preiļu pilsētā, intensīvi attīstot kotedžu tipa dzīvojamās mājas, arhitekturisko izskatu. Bet tajā pat laikā

lūgt rajona galvenā arhitekta birojam izstrādāt un iesniegt pilsētas izpildkomitejai līdz šī gada 15. septembrim iespējamos apbūves variantus (skices) jaunajām pilsētas ielām; paredzēt jaunbūvētā valsts dzīvokļa fonda kotedžu tipa mājas pārdot pirmās kārtām tiem iedzīvotājiem, kuriem nepieciešams uzlabot dzīvokļa apstākļus;

projektējot jaunu pilsētas ielu apbūvi, inženierīklus izvietot ārpus ceļu segumiem;

lūgt rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteju panākt, lai, sākot ar 1991. gadu, celtniecības materiāli kapitālajai celtniecībai tiktū iedalīti tieši rajona rīcībā, nevis darbuzņēmējiem;

līdz šī gada beigām pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejai noformēt pilsētas teritorijas paplašināšanu valsts un individuālās dzīvokļu celtniecības vajadzībām un apbraucamā ceļa būvniecībai, pieteikt projekta un tāmes dokumentāciju jaunu ielu apbūvei tā, lai jau 1991. gadā uzsāktu kotedžu tipa dzīvojamo māju celtniecību un pirkšanu.

Deputāti piedāvāja citu variantu: intensīvi attīstīt kotedžu tipa dzīvojamo māju celtniecību, nepārtraucot dzīvokļu māju projekti un būvēšanu Preiļu pilsētā, intensīvi attīstot kotedžu tipa dzīvojamo māju celtniecību pilsētā;

lūgt rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteju nodot pilsētas padomes bilancē remontu un celtniecības pārvaldes pamatlodus un apgrozāmos fondus pilsētas celtniecības un restaurācijas uzņēmumā veidošanai».

Nevar nepiekrist, ka leprieķējošo gadu koncepcijas, kas tika praktizētas valstī, republikā un rajonā, bija gan klūdainas, gan nespēja atrisināt iedzīvotāju nodrošināšanu ar dzīvojamām telpām, nemaz nerunājot par mazpilsētu (arī Preiļu) arhitekturisko izskatu. Bet tajā pat laikā

ir zināms, ka republikā tiek gatavots likumprojekts par dzīvojamā fonda izpirkšanu un, acīmredzot, tuvākajā laikā gan dzīvokļi, gan dzīvojamās mājas maksās naudu. Jāpiekrit arī tam, ka kotedžu tipa dzīvojamās mājas būs labāk sakoptas, ka ģimelei šādā mājā dzivot ērtāk.

Par šo koncepciju deputāti nenobalsoja. Acīmredzot, tāpēc, ka jāapzinās mūsu cilvēku nabadzība, galu galā arī tas, ka valsts visu laiku no nopelnītās algas strādājōšajam ir samaksājusi tikai 30 procentus. To jo projām valsts turpīna darīt. Vēl vairāk: ir gaidāms pārtikas un citu preču cenu paaugstinājums, komercēšanas, kas lielā mērā būs saistīts ar dzīves līmena pazeināšanos daudzām ģimenēm.

Ipaši iebildumi bija pret koncepcijas pirmo punktu, kas paredz samazināt dzīvokļu projekti un būvēšanu Preiļu pilsētā, intensīvi attīstot kotedžu tipa dzīvojamo māju celtniecību un pirkšanu.

Deputāti piedāvāja citu variantu: intensīvi attīstīt kotedžu tipa dzīvojamo māju celtniecību, nepārtraucot dzīvokļu māju projekti un būvēšanu Preiļu pilsētā. Jo daudzi pilsētas iedzīvotāji, kam sadzīves apstākļi ir slīkti, pagaidām nespēs nopirk (arī uz kredita) kotedžu. Bez tam pilsēta nebūs pietiekoši nodrošināta ar celtniecības materiāliem, kas vajadzīgi kotedžu būvei.

Koncepcija nebija iesniegta izskatīšanai, izvērtēšanai un priešlikumu izstrādāšanai ekonomikas un finansu pastāvīgajai komisijai, tāpēc deputāti piedāvāja to nemit par pamatu pirmajā lasījumā, apspriest komisijā, veikti aptauju starp pilsētas iedzīvotājiem (un, pirmās kārtām, starp tiem, kas ir rindā sadzīves apstākļu uzlabošanai), izzinot viņu vēlmes un iespējas pirkīt kotedžas. Priekšlikuni, ierosinājumus apkopos komisija un jautājumu atkārtoti izskatīs pilsētas padomes sesijā.

Aina ILJINA

divkameru ledusskapjus «Snage», importa ūjumašinas, fotoaparātus, porcelāna servīzes, kristāla traukus, atsevišķus celtniecības materiālus, importa santehniskās iekārtas.

(No laikraksta «Krasnoje znamja»)

cāties par atsevišķu komandu skaitu ietēru (Igaunijā).
Sacensību organizatoru un rājona sporta komitejas vārdā izsaku pateicību tām organizācijām un cilvēkiem, kuri atrada iespēju ierasties ar balvām, ziediem sveiki uzvarētājus. Pēc republikas riteņbraukšanas federācijas

pārstāvja vārdiem tā bijusi sirsniņgākā sagaidīšana visā velobraucienu laikā. Balvas pasniedza rājona sadzīves pakalpojum kombināts, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, «Lauktēhnika», dzīvokļu un komūnālās saimniecības apvienība, Latvijas Jaunaīnes progresa savienība,

tautās izglītības nodaļa un rājona izpildkomiteja.

Nākamgad šo sacensību startis un pirmie posmi paredzēti Preiļos un apkārt pilsētā.

A. POSEIKA
Attēlos: riteņbraucēji Preiļu ielās.

Jāņa ZANDES foto

Būs komercveikals

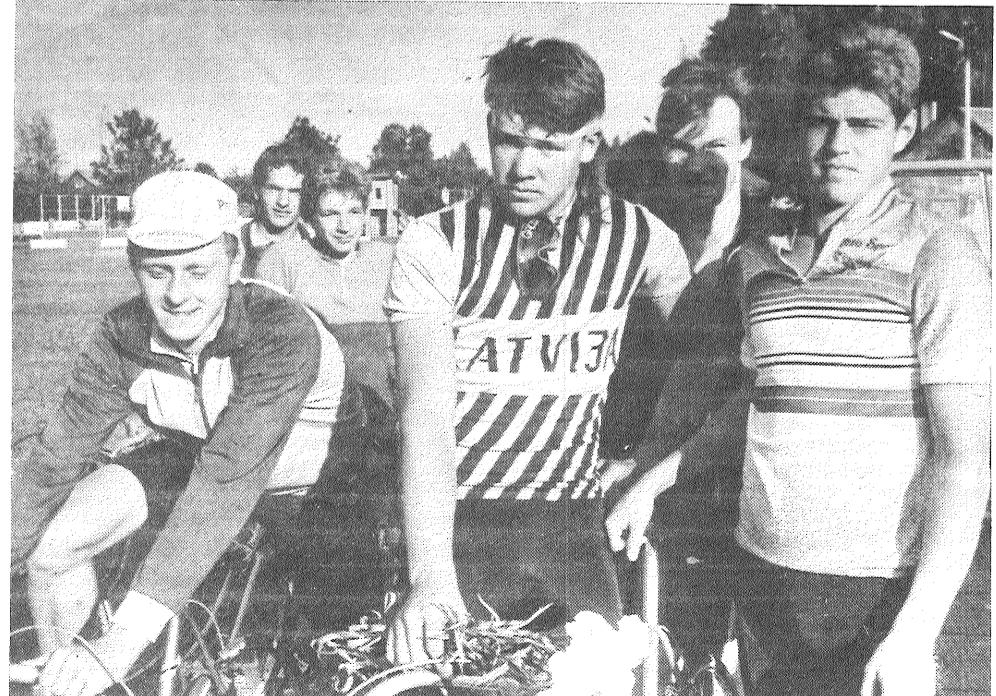
Daugavpili tuvākajā laikā pārēdzēts atvērt komercveikalu (Lenina ielā 67). Komercēšanas te mainīsies atbilstoši preču realizācijai.

Komercveikalā pārdos impor-

tētos alkoholiskos dzērienus, dažu veidu kulinārijas un konditorejas izstrādājumus, samta, trikotāžas, vilnas un citus augstas kvalitātes šūtos apģērbus, ceturta paaudzes krāsu televizorus,

finišēja Maskavas, Igaunijas un Lietuvas pārstāvji. Labākais Latvijas jaunais riteņbraucējs finišēja kopējā grupā un bija sestais.

Tie nedaudzies skatītāji, kas bija ieradušies stadijonā, klātienē varēja pārliecināties par dalībnieku meistarību, kā arī paprie-

A tbildam lasītājiem

Kapus savedis kārtībā

STABULNIEKU pagasta iedzīvotāji «Novadnieks» redakcijai sūdzējās, ka norok Pastaru kapus: blakus tiem ierīkots grants karjers, un piebraucamais ceļš uz kapiem esot tādā stāvoklī, ka kapos grūti ieklūt.

Tiešām, pie Pastaru kapiem ir vecais grants karjers, ko 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde un pārējās grants nēmējas organizācijas pēc izmantošanas nav nolīdzinājušas. Piebraucamais ceļš pie kapiem izdangāts.

Sajā sakarībā Kirova kolhoza (tā teritorijā atrodas Pastaru kapi) valdes priekšsēdētājs B. Laizāns paskaidroja: «Pastaru kapus līdz rudenim savedisim kārtībā: nolīdzināsim bijušo grants karjeru, piebraucamo ceļu nobēsim ar granti un akmeņu šķembām. Šis ceļu būvniecības materiāls pietiekoši daudzumā savesti turpat netālu — pie Brīšku-Balckaru kapiem.

Lieliekārtosim arī piebraucamos ceļus pie Brīšku-Balckaru un abiem Stabulnieku kapiem».

Replika

Alus vai zirgi?

19. augustā Riebiņos, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» stadionā pie parka, kur zirgu sporta sacensībās savu veiklību demonstrēja Preiļu un Rēzeknes rājoni labākie sportisti, pārdeva krasas automāšīnas atvesto alu. Tā cena uz etiketes bija norādīta lietuviešu valodā, proti, 34 kopeikas bez pudeles, vērtības.

Bet pārdeva to par 1 rubli un 70 kapeikām. Savukārt dzēriens «Fanta» bija dabūjams par 1 rubli.

Paldies laukuma saimniekiem — agrofirmai «Sarkanais Oktobris» — par atsaucību un iniciatīvu tāda lauku sporta veida kā zirgu sports popularizēšanai!

Ari ieeja šajās sacensībās bija brīva.

Žel tikai, ka liela daja klātēsošo bija atrākuši kaut ko no pirkst vai iedzert, bet par to pārāk uztraukties nevajadzētu. Tas, ka šo sacensību rīkošanā ieguvām daudz vairāk nekā izdevām, ir skaidrs. Tāpat skaidrs arī par uzņēmīgo kooperatoru peļnu, ko viņi ieguva — sauksim nu istājā vārdā — no spekulācijas ar alu. Bet nav skaidrs, kas tad išti izrādījis populārāks, jeb ko mēs paši, gribot vai negribot, popularizējām šajā dienā? Kā domājat jūs?

Māris ANNIS,
zirgu sporta entuziasts

,Tā arī ir mafija“

Ar šādu virsrakstu RĒZEKNES LAIKRĀSTS «DARBA KAROGS» publicējis Rēzeknes rājona padomes deputāts Osvalds Salmāns rakstu, kurā stāstīts, kā deputāti pārējātāju biedrību savienības darbā atklājuši neticamas lietas.

Izrādās, ka iedzīvotājiem «pārējotās» tādas preces, kuras pīrcēji veikalos ne tikai nav redzējuši, bet daudzi par tām nav pat dzirdējuši (japānu adāmās mašīnas, importa sadzīves tehnika utt.). Un tas izdarīts, manipulējot ar preču sadali, kā arī «prasmīgi» izmantojot pretpārdošanu par nodotajām otrreizējām izejvielām.

Piemēram, ja ticēt sagādēs kantora dokumentiem, tad dažos Rēzeknes pilsētas dzīvokļos olas augot uz palodzēm, ja jau pilsēniekiem nekādas grūtības nesagādā saskaņā ar līgumu nodot 1000 olas, lai saņemtu divas autorie-

pas. Savukārt kādam Haidakumovam (nezin no kurienes un nezin par ko) 1989. gada 27. jūnijā uz trim kvītim izrakstīti 16 paklāji; 29. jūnijā — 4 importa lietussargi un importa koferis, 14. jūlijā — 14 importa blūzes, 19. septembrī — aitādas kažoks, 22. novembrī — cepures un citi priekšmeti par 331 rubli. Sādu faktu rakstā būtībā uzskaitīt, loti daudz.

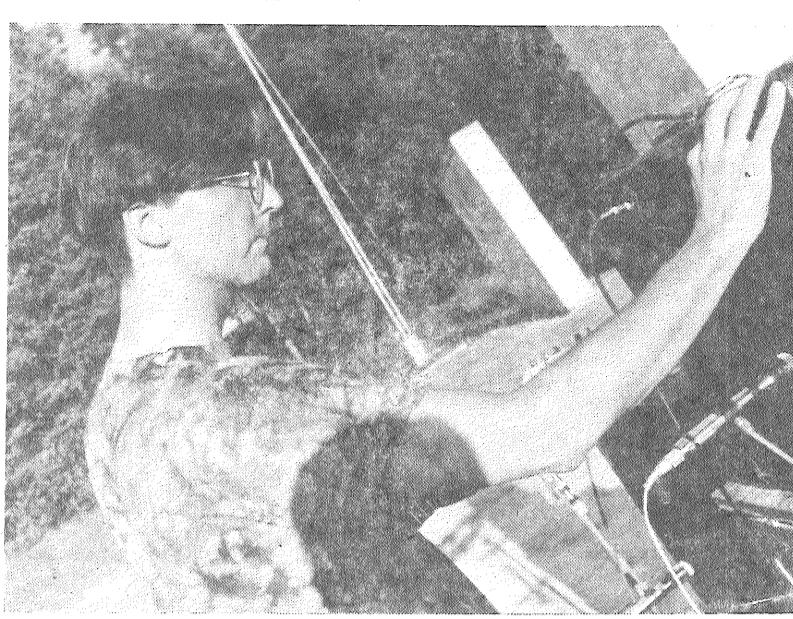
Deputāti ierosināja likvidēt rājona patērētāju biedrību savienību kā lieku virsbūves organizāciju; rājona izpildkomitejā organizēt tirdzniecības nodaļu, kas nodarbotos ar tirdzniecības stratēģijas un taktikas jautājumiem un uzturētu kontaktus ar patērētāju biedrībām un privātveikaliem (kas noteikti būs); otrreizējo izejvielu sagādi izdalīt kā atsevišķu nozari, kura strādātu pēc saimnieciskā aprēķina principiem.

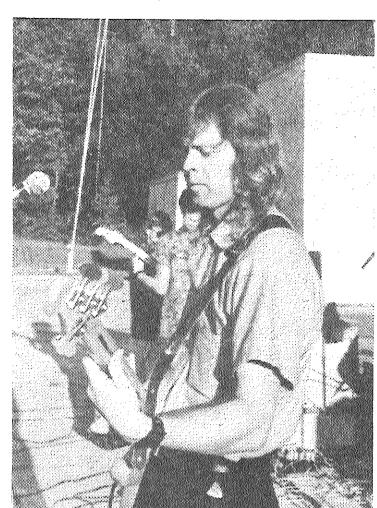
Arnolds

Aivars

Vidvuds

Gatis

Kultūras dzīve

Ar kultūrfirmas «Māra» gādību ASV ansambla «Akacis» viesturnejas maršrutā bija iekļauti arī Preiļi. Šeit tālie ciemīni uzstājās reizē ar pašmāju «Elpu». Sogad tas jau bija otrs ansamblis no Amerikas. Vasaras sākumā pie mums muzicēja «Tris ne Pārdaugavas».

«Akacis» Preiļu estrādē uzstājās jau kā festivāla «Liepājas dzintars-90» 3. pakāpes laureāts un skatītāju balvas ieguvējs. Par pēdējo, droši vien, nebija informēta mūsu publīka, jo skatītāju bija negaidīti maz. Varbūt krietu daļu potenciālo mūzikas cienītāju atbalīja samērā dārgās ieejas biles?

Juris Vilcāns pārdomās pēc festivāla «Literatūrā un Mākslā» sekojoši raksturoja viesu ko-

lektīvu: ««Akacis» «Liepājas dzintara» pārstāvēja Ameriku. Kādi bija šie amerikānieši letini? Vai varbūt latviskie amerikāni? Tik ļoti jau gribas roka kosmopolītiskā gēnu sapotēt ar latvisko. Mūsu — Latvijas grupām pretejā virzienā. Man šķiet, drīzāk akacīšiem izdosies sevi realizēt mūzikā kā latviešiem, nekā rīdzinieks klūs par amīti».

Mūzikas cienītājiem Latvijā «Akacis» jau labi zināma grupa pēc aizvadītās vasaras koncertturnejas, taču «Liepājas dzintara» žūrijai tā bija pirmā ārzemju latviešu grupa visā festivālā vēsturē.

«Akacis» spēlē mūsu domāšanai neraksturigu, bet pasaules elpas apvestu mūziku. No 1977. gada — no ansambla

pašiem pirmssākumiem — šeit spēlē sitamos instrumentus un dzied Aivars Smits. No sākuma sāstāvā dzied un basģitāru spēlē Gatis Gaujenieks.

Kopā ar «vecīšiem» muzice ģitārists Arnolds Kārklis (arī dzied dzied) un to pašu dara arī Vidvuds Mednis.

Ansambla galvenā iezīme — lai kā mainījies sastāvs, tajā vienmēr spēlē isti draugi un domubiedri. Cita dienā jau «Akacis» nemaz nevarētu eksistēt, jo pa dienu Amerikā, tāpat kā jebkura citā civilizētā valstī, jāpelna nauda, un mēģinājumiem un mūzikai paliek tikai vakarstundas. Ar uzstāšanos ansamblis pelnītai naudu saviem skolotājiem puiži uzskata ārzemju latviešu paizstāmos dziesminieku «Dunduru» un «Cīkagās piecišus».

mājo latvieši, protams, gados jauni un «Akaci» miloši.

1979. gads. Iznāk pirmā skanu plate — «Akacis». Pēc pieciem gadiem otrā — «Tādi ir tie rekinī». Grupai pieder arī kasetes ieraksts «Apskaites to viru». Ansamblim ir jārēķinās arī ar saviem konkurentiem jaunu latviešu auditorijas vidū. Nūžērtāji darbojas «Bob The Latvians», Čīkagā — «Morālais bankrots», «Skandāls» — muzicē Kanāda. Vēl jau ir arī «Elektriskie burkāni», «Kodols», «Lembasts».

«Akāca» mūzika ir mīļa un sirsniņa, šķiet, pat vienkārša. Tā nav ipaši moderna, bet gan drīzāk ārpus visādiem stiliem. Tomēr tā ir rakstīta speciāli viesnīcām, proti, latviešiem. Arī par saviem skolotājiem puiži uzskata ārzemju latviešu paizstāmos dziesminieku «Dunduru» un «Cīkagās piecišus».

Gatis Gaujenieks ir guvis zināmu muzikālo izglītību un viņa maizes darbs ir uzņēmuma, kur sagatavo skaņu ierakstu ierices profesionālajām studijām. Vidvuds Mednis strādā ar kompjūteriem lielā apdrošināšanas firmā. Kopā ar saviem koleģiem, dažus «proves» ierakstus Losandželosā ir izdarījis Arnolds Kārklis. Tātad — mēģina pelni kā mūzikis, bet pirms tam darbojās kādā ceļojumu firmā. Ar grafisko mākslu nodarbojas bundzinieks Aivars Smits.

Sic Amerikas letini ir ne tiem, kā saglājuši savu latvietibū, bet arī vēl ko būt kādā — vienīni ir latviešu mūzikis. Puiži to ir gribējuši, pratuši un varējuši. Par to varēja pārliecīnāties arī Preiļu publīka.

Cerēsim, ka kaut kad varēsim redzēt ur dzirdēt vēl kācī trimdas kolektīvu.

Voldemārs ROMANOVSKIS
Jāņa SILICKA foto

Redaktors Pēteris PIZELIS

PĒRKU garāžu. Zvanīt
22869.

PREIĻU RAJONA KIROVA KOLHOZS

PĀRDOD rapša sēklu.

Cena — 1,50 rubļi par kilogramu un 2 kilogrami lopbarības graudu.

Izziņas pa tālruni: 59283.

KOOPERATĪVĀS VEIKALS «STILS»

no kooperatīviem un dzīvotājiem, kuri nodarbojās ar individuālo darbu, pieņem pārdošanai

TAUTAS PATĒRIŅA PRECES

Veikala adrese: Preiļi, Aglonas ielā 4. Tālrunis — 23922.

Vissirsnīgākā pateicība — arī stām Gžibovskim, Preiļu SEU apvienībai. Aizkalnes ciema padomei, Kižlo, Vucānu un Želvu gimenēm, radiem, draugiem, vienīm, kas dalījās sāpju smagu mīļā vīra, tēva, vectētiņa un vecvectētina Andreja KUKLA izvadīšanā uz mūžigās atdusas vietus.

Piederīgie

Sapēm, balta zemes māte, vienu sirmu māmulīnu. Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.

(T. dz.)

Dalām bēdu smagumu ar Ernu KRASINSKU-ERMOLICKU, MĀMULU smiltājā izvadot.

Preiļu SPK darba kolektīvs

VILNAS RĀZOŠANAS APVIENĪBA
RĪGAS TEKSTILS

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā ceļazīmes šādiem ceļojumiem:

AR VILCIENU

(grupām)

Maskava: no 31. augusta līdz 4. septembrim (30 cilv.), no 7. līdz 11. septembrim (15 cilv.), no 14. līdz 18. septembrim (30 cilv.), no 14. līdz 19. septembrim (30 cilv.), no 5. līdz 9., no 19. līdz 23. oktobrim (pa 15 cilv.), no 12. līdz 16. oktobrim (30 cilv.);

Leningrada: no 10. līdz 16. septembrim (30 cilv.), no 4. līdz 9., no 8. līdz 14., no 17. līdz 22. oktobrim (30 cilv.), no 19. līdz 23. oktobrim (15 cilv.);

Vladimira — Suzdaja — Gusjhrustajnaja — Bogoļubovo: no 9. līdz 15. septembrim (15 cilv.), no 14. līdz 20. oktobrim (30 cilv.);

Jaroslavja — Kostroma — Ugliča — Rostova Velikaja: no 9. līdz 15. septembrim (15 cilv.);

Aleksandrova — Zagorska — Pereslavja — Suzdaja —

Maskava: no 19. līdz 24. oktobrim (30 cilv.);

Kijeva: no 11. līdz 16., no 12. līdz 17. oktobrim (30 cilv.);

Kaliningrada — Kursu kāpas: no 11. līdz 16. oktobrim (15 cilv.);

Kohtla-Jarve — Narva — Tartu — Tallinna (2 dienas): no 25. līdz 30. oktobrim;

AR VILCIENU (individuāli)

Gorkija — Astrahaņa (tvaikonis «Iljičs», četrvietīgas kajites, ekskursijas uz

Gerkiju, Kazanu, Kuibiševu, Volgogradu, Astrahaņu, Saratovu, Čeboksamariem, Uljanovsku): no 1. līdz 20. septembrim, cena 223 rubli;

Sevastopole (dzīvošana individuālajā sektorā, ekskursijas pa Sevastopoli, Jaltu, Bahčisaraju): no 29. līdz 13. septembrim, cena 218 rubli.

Celzīmes var iegādāties: 228400, Daugavpili, 5. augusta ielā 25, tālruni — 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu un autobusu) un 26503 (ceļojumiem ar vilcienu).

● LAIKRASTĀ PUBLICĒTIE MATERIALI NE VIENMĒR ATSPOGUJO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĀMU UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļi, Aglonas ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece, lauku dzīves un jaunatnes nodaļas — 22203.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta ofīdiens, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā. Iespējams Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105). Viens nosacīta iepriekšējās. Offsetspiediens. Izdevējdarbības licence Nr. 000069. «Novadnieks» (Земляк), Газета Прейльского района на латышском языке.

Metiens 13 902 eksemplāru (latviešu valodā — 9 961 eks., krievu valodā 3 941 eks.).

Indeks 68149.
Pās 760.